

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5135/07
20.02.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа АБ, адвокат, ради поништаја решења тужног Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Нови Сад, број: 47-267/07 од 07.5.2007. године, у предмету инспекцијских мера - пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 20.2.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Нови Сад, број: 301-47-1968/06-21 од 30.10.2006. године број 279909453 којим је тужиоцу утврђен порез на додату вредност са промет добара и услуга за порески период од 01.10.2005. до 31.10.2005. године, у укупном износу од 3.261.182,00 динара, као и претходни порез у износу од 3.301.138,00 динара, а тачком 2 диспозитива утврђено је тужиоцу право на порески кредит у износу од 39.956,00 динара, с тим што је тужиоцу наложено да пословне евиденције ПДВ-а у свему усагласи са тачком 1. диспозитива решења.

Тужилац тужбом, оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да је уредно поднео пореску пријаву за порез на додату вредност за наведени порески период, те да је пореска пријава сачињена у складу са законом, јер у моменту пословања добављачи су имали ПИБ и активно учествовали у платном промету, те уредно испоручили робу која је наведена у пословним књигама тужиоца и плаћена преко рачуна тужиоца на рачун у овом случају "ББ" и "ВВ". Истиче да порески орган није навео доказе из којих би произлазило да наведени привредни субјекат није имао ПИБ и да није учествовао активно у платном промету. У вези са тим указује на извод са сајта Пореске управе према коме је наведени привредни субјекат био активан јер није постојала забрана за одузетом ПИБ-у. У тужби је истакао и захтев да се тужени обавезе на плаћање трошкова поступка.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и доказа у списима произлази да је тужени орган правилно поступио када је одбио жалбу тужиоца против првостепеног решења којим је тужиоцу утврђен порез на додату вредност за промет добара и услуга за порески период од 01.10.2005. до 31.10.2005. године и претходни порез. Ово са разлога, што је поступку контроле промета добара и услуга, код тужиоца, о чему је састављен записник број: 301-47-1968-1/2006-21 од 04.9.2006. године, утврђено да је тужилац у наведеном пореском периоду извршио промет робе по улазним рачунима које је евидентирао и за које је унео податке у пореску пријаву, а за које је утврђено да су нетачни, јер је у улазним рачунима за добављача "ББ" и "ВВ" унео ПИБ за који је у поступку утврђено да је одузет, због чега није било основа да се применом члана 28. став 1. Закона о порезу на додату вредност изврши одбитак претходног пореза за износе по рачунима наведених добављача.

Код таквог стања ствари и по оцени суда, рачуни које су издали "ББ" и "ВВ" у напред наведеном пореском периоду, а које је тужилац евидентирао као улазне рачуне у својој пореској евиденцији, не садрже елементе прописане одредбом члана 42. став 3. Закона о порезу да додату вредност, то се на основу ових рачуна не може остварити право на одбитак претходног пореза применом члана 28. став 1. а у вези члана 24. наведеног Закона. Стога је, због неправилности и незаконитости у обрачуна пореза, које су утврђене у поступку теренске контроле, која је спроведена у складу са Законом о пореском поступку и пореској администрацији, при чему тужилац на записник о извршеној контроли није доставио писмене примедбе, тужиоцу признато право на порески кредит ПДВ само за износ наведен у диспозитиву првостепеног решења, уз обавезу усаглашавања пословне евиденције са подацима утврђеним у поступку контроле.

Суд је ценио наводе изнете у тужби, којима се указује да чињенично стање у поступку контроле није

Суд је целим наводима изнете у тужби, којима се указује да чињенично стање у поступку контроле није правилно утврђено, па је нашао да ови наводи нису основани. Ово са разлога, што је у поступку чињенично стање несумњиво утврђено на основу података прибављених од стране Пореске управе, а из којих произилази да "ББ" у периоду од 03.10.2005. до 28.02.2006. године, није имао ПИБ, а "ВВ" одузет је ПИБ 12.10.2005. године, као и од 22.6.2006. године, а што произилази и из доказа које је тужилац доставио уз тужбу, фотокопије извода регистра евидентираних ПДВ обвезника од 26.5.2006. године, у којем су у рубрици Преглед привременог одузимања ПИБ-а за "ВВ" управо наведени подаци да је овом пореском обвезнику био одузет ПИБ број и у спорном пореском периоду, а за "ББ" и нема података о ПИБ броју.

Неоснован је захтев тужиоца за накнаду трошкова спора јер, у складу са чланом 60. ЗУС-а у управном спору свака странка сноси своје трошкове.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 20.2.2008. године, У. 5135/07

Записничар, Председник већа - судија

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС